పాపమూ, ప్రాయశ్చిత్తమూ

మధురాంతకం రాజారాం

ఒకానొక రాజ్యం. దాని పేరు విదర్భ. ఆ రాజ్యానికొక ముఖ్య పట్టణం. దాని పేరు శ్రావంతి. ఆ పట్టణంలో ఒక రాజు. అతడి పేరు ప్రసేనుడు.

ఒకరోజు సాయంత్రం సందె చీకట్లు లోకాన్ని ఆవరించుకుంటున్నప్పుడు ఒక యువకుడు శ్రావంతీ నగరంలో ప్రవేశించాడు. అతడు రూపవంతుడు. ఆజానుబాహుడు. ప్రయాణపుబడలిక చేత ముఖం ఇంచుక వాడివున్నా అతడి కన్నుల్లోనుంచి మాత్రం కాంతులు పొంగుతున్నాయి.

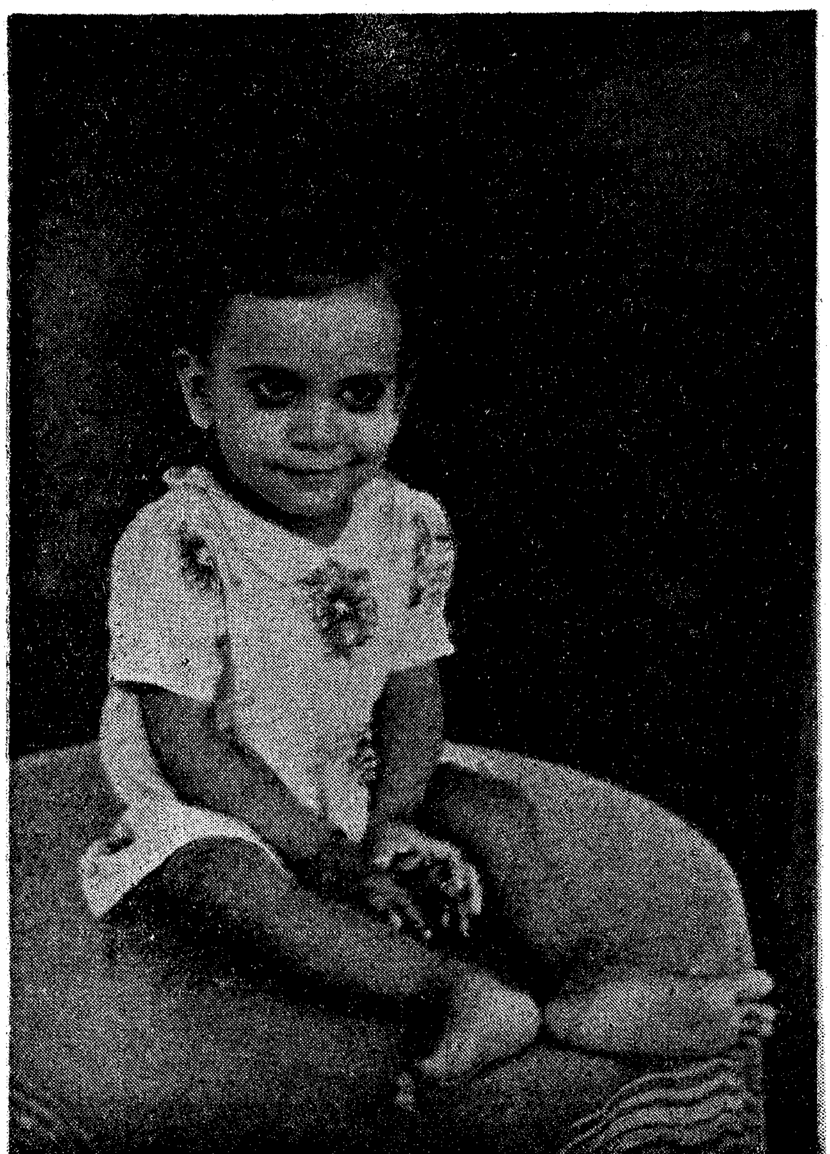

"ఏది?"

అతడికి ఆ పట్టణంలో గమ్యస్థానమంటూ ఏదీ లేదు. రాత్రికి ఎక్కడైనా పడుకోవాలి. తెల్లవారిన తరువాత ఏ మంత్రినో, ఏ దండనాయకుణ్ణో ఆశ్రయించి ఒక చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకోవాలి. ఇదీ అతడి నిర్ణయం.

రాజవీథిలో పడిపోతున్న అతడు ఒకచోట ఆగాడు. అతడు ఆగిన చోటికి కూతవేటు దూరంలో ఒక దేవాలయం వున్నది. గంభీరంగా నిలచివున్న ఆ దేవాలయగోపురంలోని ఏడు అంతస్తుల్లోనుంచీ ఏడు జ్యోతులు నిశ్చలంగా వెలుగుతూ ఆ ప్రదేశాన్ని దేదీప్యమానం చేస్తున్నాయి. కోవెల లోపలినుంచీ దేవుడికో, దేవికో పూజ జరుగుతున్నందుకు చిహ్నంగా గంట గణగణ మ్రోగుతోంది.

తను అక్కడికి వచ్చి నిలబడిన సమయానికి సరిగ్గా దేవాలయఘంటిక మ్రోగడం అతడికొక శుభశకునంగా తోచింది. అప్రయత్నంగా అతడి పాదాలు దేవాలయం వైపు నడిచాయి.

అది శ్యామలాదేవి ఆలయం. ఆ దేవి శ్రావంతి నగరపు రాజులకు ఇలువేల్పని అనేకమంది చెప్ప

కుంటూవుండగా మనబాటసారి విన్నాడు. అతడికామాట విన్నప్పుడు నవ్వు వచ్చేది! 'జగజ్జనని శ్యామలాదేవి ఆ ఒక్క రాజవంశానికి మాత్రమేనా ఇలువేల్పు! ప్రపంచానికంతా ఆమె ఇలువేల్పే' నని అతడి ఉద్దేశం.

దేవిని దర్శించి అతడు గర్భగుడి నుంచి ఈవలికి వచ్చాడు. దేవాలయపు గోడలపైన త్రిపురాసుర సంహారం, మహిషాసురమర్దనం మొదలైన శిల్పాలు అతడికి నయనపర్వంగా కనిపించాయి వాటిని తిలకిస్తూ అతడు గర్భగుడి వెనుక వైపు వెళ్లాడు. అక్కడదీపాలు లేనందువల్ల చీకటిగావుంది. అందుచేత అతడు వెనుదిరిగి రెండడుగులు ముందుకు వేశాడు. ఇంతలో వెనుకవైపున వున్న రావిచెట్ల మధ్యనుంచి ఏదో సవ్వడి వినిపించింది. అతడు మళ్లీ వెనుతిరిగి చూచాడు. అక్కడ ప్రహారీగోడ బాగా శిథిలమై పోయినందువల్ల ఒక రాతిగుట్ట ఏర్పడివుంది. ఆగుట్టపైన ఎవరో ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తులు ఏదో చేయరానిపని చేస్తున్నట్టు మన యువకుడికి స్ఫురించింది. అతడు చెట్లమరుగునే తక్కుతూ, తారుతూ ఆ గుట్టదగ్గరికి వెళ్లాడు. నఖశిఖ పర్యంతం నల్లని వుడుపుల్ని ధరించిన భయంకరాకారులు ముగ్గురు ఒక అబలని బంధించి తీసుకపోతున్నారు. దేవాలయంలోనే ఇంతటి దౌర్జన్యానికి ఒడిగట్టిన ఆ ద్రోహుల్ని చూడగానే యువకుడు ఆవేశంతో తనను తానే మరచిపోయి ఒరనుండి ఖడ్గాన్ని ఊడదీసుకుని సింహకిశోరంలా వాళ్ళపైనపడ్డాడు.

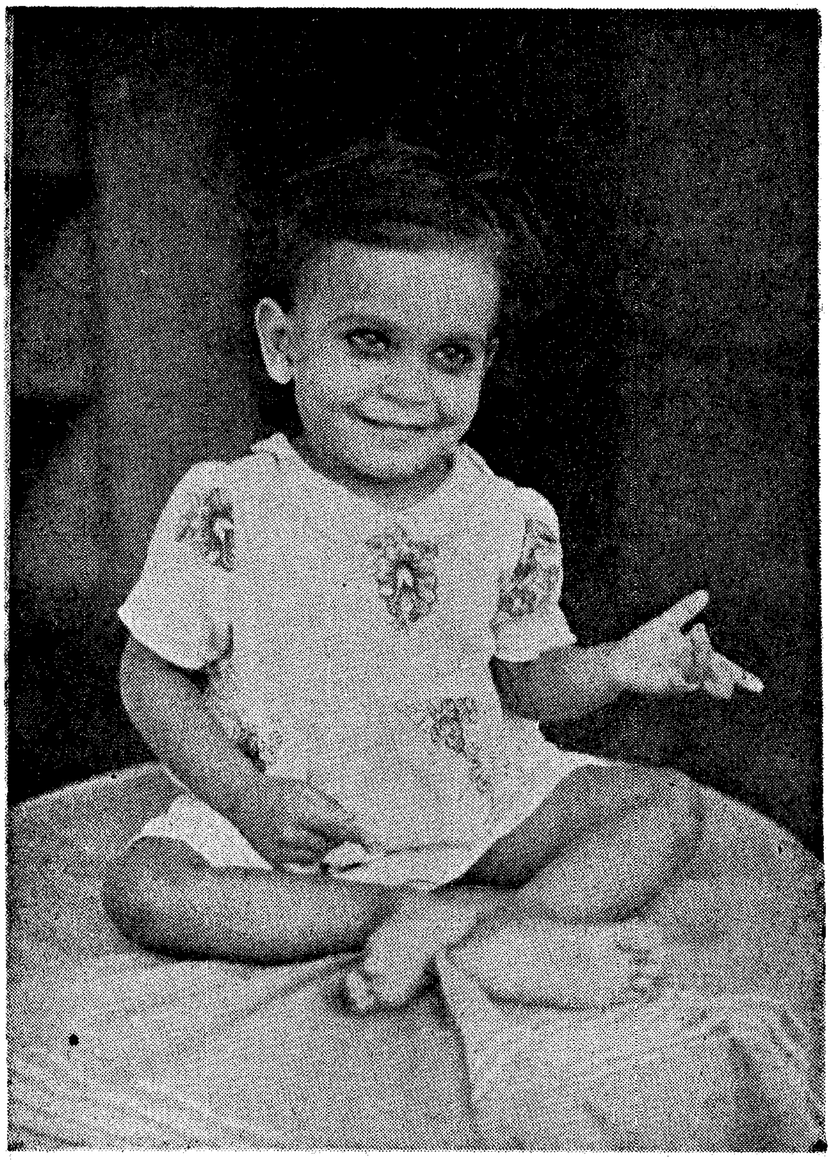

"ఇదుగో"! —డి. రామలింగేశ్వరరావు, మద్రాసు.

ఆకస్మికంగా సంఘటిల్లిన ఎదిరి తాకిడికి తట్టుకోలేక ఆ ముగ్గురు దుర్మార్గుల్లో ఇద్దరు పలాయన మంత్రం పఠించారు. ఒకడుమాత్రం ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుని పోరుకు తలపడ్డాడు. కానీ అసాధారణమైన మన యువకుడి ఖడ్గచాలనంముందు వాడి శౌర్యం ఎందుకూ కొరగాలేదు. అందుచేత వాడు కూడా అక్కడినుంచీ పారిపోయాడు.

తరువాత యువకుడు భయంచేత కంపించిపోతున్న బంధితురాలి దగ్గరికివెళ్ళి త్రాళ్ళను తెగగోసి ఆమెకు బంధవిముక్తి కలిగించాడు. ఆమె లేచి నిలబడి కృతజ్ఞతాభరంతో తలవంచుకుని చేతుల్ని జోడించి "అయ్యా! తమ రెవరో నాకు తెలియదు. ఈ అపాయంనుంచి తప్పించినందుకు మీ కాజన్మాంతం ఋణ

★ పాపమూ, ప్రాయశ్చిత్తమూ. ★

పడివుంటాను" అన్నది.

"అమ్మాయీ! నువ్వెవరివి? ఈ క్రూరులెందుకు నిన్ను బంధించారు?" అన్నాడు యువకుడు.

"ఈ విదర్భరాజ్యానికి కోశాధికారిగా వుంటున్న ఉదయ వర్మగారు మా నాన్నగారు. ప్రతిశుక్రవారమూ దేవిని దర్శించడంకోసం కాలినడకతోనే రావడం నా వాడుక. నేను దేవాలయాన్ని ప్రదక్షిణంచేస్తుండగా ఈ దుర్మార్గులు నన్ను బంధించారు. బహుశా వాళ్ళు నా నగల్ని దోచుకోవడానికి ఈ పని చేసివుంటారు" అన్నది ఆ యువతి.

"నీకు మరేమీ అభ్యంతరం లేకపోతే నేను మీ ఇంటివరకూ నీకు తోడుగా రాగలను"అన్నాడు యువకుడు.

"మీకు శ్రమకలిగించడం నాకిష్టం లేదు. మీ పేరేమిటో, ఎక్కడుంటారో తెలియజేస్తేచాలు. మీ ఉపకారానికి ప్రత్యుపకారం చేసే అవకాశం ఏదైనావుంటే మానాన్నగారు చాలాసంతోషిస్తారు" అన్నది ఆ యువతి.

యువకుడు ఆమెను రాజవీధి వరకూ తీసుకపోయి, "నా పేరు ధర్మపాలుడు. ఉద్యోగంకోసం ఈ పట్టణానికి వచ్చాను" అనిచెప్పి, ఆమెదగ్గర సెలవుతీసుకున్నాడు.

2

కొందరు మానవులు పుట్టింది మొదలు చనిపోయేవరకూ కఠిన హృదయులుగానే వుండిపోతారు. ఎంతటి హృదయవిదారకమైన సంఘటన కనపడినప్పటికీ వాళ్ల మనసు కరుగదు. అలాంటి వారిలో శ్రావంతి నగరపు కారాగృహాధికారి కాలవర్మ అగ్రగణ్యుడు.

ఉద్యోగరీత్యా ఎల్లప్పుడూ చోరులమధ్యా, క్రూరులమధ్యా, హంతకులమధ్యా కాలం గడిపినందుచేతనేమో, అతడి హృదయం పాషాణంకన్నా కర్కశమైపోయింది.

తన నలభై ఏళ్ళ జీవితంలో కాలవర్మ మూడుసార్లు పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఆముగ్గురు భార్యల్లో ఇద్దరు చనిపోయారు. ఒకభార్య మట్టుకు బ్రతికేవుంది! ఐనా కాలవర్మకు మాత్రం పెళ్లిపిచ్చి కుదరలేదు. తన తలవెంట్రుకలు పూర్తిగా తెల్లబడే లోపల మళ్ళీ ఒకసారి పెళ్లిపీటలపైన కూచోవాలనే ఆ కాంక్ష ఎడారిలో గాలిదుమారంలా అతడి మనసులో చెలరేగుతూ వుండేది.

ఒకరోజున కాలవర్మ అశ్వారూఢుడై రాజవీధిలోపడి ఎక్కడికో పోతూవుండి దేవాలయ ప్రాంగణంవద్ద ఒక అమ్మాయిని చూచాడు. చూచిన తక్షణమే కళ్లాన్ని లాగబెరికి, గుఱ్ఱాన్ని నిలిపి వెనువెంబడి వస్తున్న భటుణ్ణి "ఆ చక్కని చుక్కను కుమార్తెగా బడసిన అదృష్టం ఏతల్లిదండ్రులది?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఆమె కోశాధికారి ఉదయవర్మగారి కుమార్తె" అని సవినయంగా విన్నవించాడు భటుడు.

కాలవర్మ గుఱ్ఱాన్ని గిఱ్ఱున వెనక్కి త్రిప్పి ఇంటికి పరిగెత్తించాడు. ఇల్లు చేరుకోవడమే తడవుగా తన కులపురోహితుడికి కబురు పంపించాడు. అతడు సముఖానికి రాగానే ఉదయవర్మ దగ్గరికి వెళ్లి పెళ్లి సంబంధాన్ని కుదుర్చుకుని రమ్మని ఆనతిచ్చాడు.

ఉదయవర్మను దర్శించి అతడి సపర్యల్ని, సత్కారాల్ని అందుకున్న తర్వాత పురోహితుడు తను వచ్చిన విషయాన్ని గురించి ప్రస్తావించి, ఆతరువాత "ప్రపంచాన్ని కనుసన్నలతో శాసించడానికి మానవుడికి ముఖ్యంగా కావలసినవి ధనమూ, అధికారమూ. ఇవి రెండూ కాలవర్మదగ్గర పుష్కలంగా వున్నాయి. అతడికి కుమార్తె నివ్వడానికి ఏతల్లిదండ్రులయినా సంతోషంతో అంగీకరించవచ్చు" అంటూ తన అభిప్రాయాన్ని కూడా జోడించాడు.

ఉదయవర్మ మెల్లగా నవ్వాడు. నవ్వి "లక్ష్మి చంచలమైంది. అధికారంగూడా అంతే. మానవుడు సచ్ఛీలుడైతే అవి లేకపోయినా సరే, ప్రపంచాన్ని శాసింపగలడు. మరి ఆశీలానికి సంబంధించినంతవరకూ కాలవర్మపైన ఎన్నో అపోహలున్నాయి. ఆ అపోహల్లో ఎంతోకొంత సత్యమైనా వుండి తీరుతుందని నావుద్దేశం. అందుచేత కాలవర్మకూ, మాకూ వియ్యమనేది పొసగనివిషయం" అన్నాడు.

పురోహితుడు తిరిగివచ్చి కాలవర్మదగ్గర ఉదయవర్మచెప్పిన మాటల్ని తూచా తప్పకుండా వల్లించాడు.

కాలవర్మ కాలభైరవుడిలా ఉగ్రుడై పైకిలేచి "కోశాధికారి

ఉదయవర్మకు కళ్ళు నెత్తిపైకెక్కి నట్టున్నాయి! అయ్యా, బ్రాహ్మణుడా! శపథంచేసి చెబుతున్నాను. ఇక మూడుమాసాల లోపల నేను ఉదయవర్మ కుమార్తెను పెళ్ళాడితినా, సరేసరి! లేకుంటే గాడిదపై కూచోని ఈ శ్రావంతినగరంలో ఊరేగుతాను" అని కత్తిని తాకి ప్రతిజ్ఞ చేశాడు.

కాలవర్మ యొక్క అదుపాజ్ఞల్లో కాలకింకరుల్లాంటి భటులు కొందరున్నారు. ఉదయవర్మ కుమార్తెను బందీగా తీసుకరావలసిన కార్యం వాళ్ళకు అప్పగించబడింది. వాళ్ళు అవకాశంకోసం వేచి, వేచి, ఆమెకోసం పొంచి పొంచి కడకొకనాడు దేవాలయం వెనుకవైపున ఆమెను బంధించారు. కానీ ధర్మపాలుడి ఆగమనంవల్ల వాళ్ళకుట్ర కాస్తా విఫలమై పోయింది.

ఉదయవర్మ ధర్మపాలుణ్ణి పిలిపించి, అతడి శౌర్యసాహసాల్ని శ్లాఘించి, మహారాజుతో స్వయంగా చెప్పి సైన్యంలో ఒక కొలువు ఇప్పించాడు. పువ్వు పుట్టగానే పరిమళించినట్టు, ధర్మపాలుడు సైనికుడు కాగానే విలువిద్యా ప్రదర్శనాల్లోనూ, ఖడ్గయుద్ధాల్లోనూ తన చాతుర్యాన్ని ప్రదర్శించి మహారాజు మన్ననలు అందుకున్నాడు. అందుచేత అతడు అచిరకాలంలోనే ఒక అశ్వికదళానికి నాయకుడై, 'దళపతి' అన్న బిరుదంతో సన్మానింపబడ్డాడు.

ఉదయవర్మ ఎదుటివారి మనసులోగల ఉద్దేశాన్ని ఇట్టే గ్రహించి చేయగల అనుభవశాలి. అతడు తన కుమార్తె అభీష్టాన్ని గుర్తెరిగి చేయడానికి అంగీకరించాడు. తనం ఆమెను ధర్మపాలుడికిచ్చి పెళ్ళి తట తానుగా వలచివస్తున్న సిరిని

రు. 54,195

(గత నాలుగుపోటీల్లో పంచబడినవి)

స్వంత అడ్రెసుగల పోస్టు కవరు పంపినచో బహుమతిపొందిన వారి వివరములు పోటీదార్లకు పంపబడును.

పోటీ నెం. 6 **విధిగా గెలవండి** తంతి; "*NEWERA*"

గ్యారంటీ బహుమతులు :—

ప్రతి ఆల్ కరెక్టుకు రు. 2500/ ; ప్రతి మొదటి రెండు అడ్డము వరుసలు కరెక్టుగానున్న రు. 500/-; ప్రతి ఒక అడ్డ వరుస కరెక్టుగా నున్న రు 50/-; ప్రతి మొదటి అడ్డ నెంబర్లలో రెండు నెంబర్లు కరెక్టుగా నున్న రు. 5/- మొదటి నెంబరు కరెక్టుగా నున్న రు. 1/- (ప్రైజ్ ఓచర్) 16 ఎంట్రీలు పంపిన ప్రతి ఒక్కరికి రు1/- (ప్రైజ్ ఓచరు యివ్వబడును. ఇవిగాక రు. 300/- రు. 200/- రు. 100/- ఎక్కువ సంఖ్య యెంట్రీలు ఒక పేరుతో పంపినవారికి బహుమతులుగా యివ్వబడును.

(3) నుండి (18) వరకుగల అంకెలు యీ గళ్ళలో వేసి నిలువుగా, అడ్డముగా అయిమూలగా యెటుకూడినా అన్ని ప్రక్కలనుండి మొత్తం (42) వచ్చేట్లు వేయాలి. ఒక అంకె ఒకమారే వాడాలి.

ఇండియాలో ఆఖరు పోస్టింగు తేది 3-12-54.
విదేశాలలో ఆఖరు పోస్టింగ్ తేది 25-11-54.
ఫలితము 13-12-54

ప్రవేశ రుసుము: ఒక ఎంట్రికి రు. 1/- (1 షి. 6 పె) నాలుగుఎంట్రీలకు రు. 3/- (4 షి. 6 పె) పదహారు ఎంట్రిలకు రు 10/- (15 షి. 6 పె) పంపవలెను.

నిబంధనలు: నిర్ణయించిన ఫీజుతో కూడా సాదా కాగితముమీద ఎన్ని ఎంట్రలైనా పంపవచ్చును. మనియార్డరు రసీదు, లేక క్రాసు చేసిన ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరు లేక బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ఎంట్రీల వెంట ఫీజుగా పంపవలెను. (విదేశాలనుండి పంపు ఎంట్రీలవెంట *M. O.*లు బ్రిటిష్ పోస్టల్ ఆర్డర్లే పంపవలెను.) మీ అడ్రసు పేరు స్పష్టముగా మనియార్డరు కూపనుమీద వ్రాయాలి. సొల్యూషనుకు ఇంగ్లీషు అంకెలే వాడాలి. మీరట్ కంటోన్మెంటులోని పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకు లిమిటెడ్‌లో డిపాజిట్ చేయబడియున్న సొల్యూషన్‌తో గాని లేక దాని వరుసలతో గాని సరి పోలియున్న వే కరెక్టు సొల్యూషనులనియు లేక కరెక్టువరుసలనియు అంగీకరింపబడును. ఇంగ్లీషులోనే ఉత్తరాలు వ్రాయాలి. ఎంట్రీలతో కూడా స్వంత అడ్రసుగల 0-2-0 పోస్టు స్టాంపు వేసిన కవరు పంపినచో ఫలితములు ప్రకటింపబడిన వారం రోజుల్లోగా ఫలితము, బహుమతులు గెలిచినవారి పట్టీ పంపబడును. ప్రమోటర్ తీర్మానము ఆఖరు, న్యాయబద్ధమైనది. మా పోటీలో పాల్గొనుటకు యిది అతి ముఖ్య షరతు.

నెం. 4 పోటీ ఫలితం.

38

7	2	18	16
12	15	8	3
9	4	11	14
10	17	6	5

న్యూ ఈరా కాంపిటీషన్సువారు 13 9-54న సీలు కవరులోవేసి పంచి నేడు మాయెదుట తెరచిన వారి నెం 3 పోటీకి పైన వివరించినది సరియని యు, పై పోటీకి కాపీయొకటి మా బ్యాంకులో వుంచబడి యున్నదనియు మేము ధృవపర్చుచున్నాము.

పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకు లిమిటెడ్ కు గాను
డి. ఎన్. నాగపాల్
మేనేజరు - మీరట్ కంటోన్మెంటు.
13-10-54.

మీ ఎంట్రీలు పంపవలసిన అడ్రసు:

NEW ERA COMPETITIONS (No. 6)

P. B. 15, The Mall, MEERUT (INDIA.)

స్థానికముగా ఏజెంట్లు కావలెను.

★ పాపమూ, ప్రాయశ్చిత్తమూ ★

ధర్మపాలుడు కూడా నిరాకరించ లేదు. పెద్దలచేత వివాహ ముహూర్తం నిశ్చయింపబడింది.

3

శ్రావంతీ నగరం విజయదశమి వేడుకలకు పేరుగాంచిన పట్టణం. మహారాజుగారి పర్యవేక్షణ క్రింద జరిగే ముష్టి యుద్ధాలు, ఖడ్గ యుద్ధాలు ఆ వేడుకల్లో ముఖ్యమైనవి. వాటిని చూచేందుకు లక్షలాది ప్రజలు శ్రావంతికి వస్తుంటారు. విజయదశమినాటికి మహారాజు నిండుపేరోలగంలో నెలకొనివుండి గెలుపొందిన వారికి బహుమతులు పంచిపెట్టడంతో వేడుకలు ఆఖరైపోతుంటాయి.

మామూలుమేరకు ఆ సంవత్సరంకూడా విజయదశమి ఉత్సవాలు చాలా వైభవంగా జరిగినాయ్. కానీ మహారాజుగారు బహుమతుల్ని పంచిపెట్టబోతున్నారనగా, విదర్భదేశస్తులందరికీ విభ్రమను కలిగించే సంఘటన ఒకటి జరిగిపోయింది.

విశాలంగా అమర్చబడిన చలువ పందిళ్ళక్రింద అసంఖ్యాకులైన ప్రేక్షకులు ఆసీనులయ్యారు. వారికెదురుగా ఉన్నత వేదికపైన మంత్రి పురోహిత దండనాయకులాదిగాగల పరివారంతో సహా మహారాజు సింహపీఠికపై కూర్చున్నాడు. మహామంత్రిలేచి నిలబడి రాజుగారి చేతికి ఒక్కొక్కటిగా బహుమతుల్ని అందివ్వబోతున్నాడు. సరిగ్గా ఆ సమయానికి ప్రేక్షక సమూహంలో ఏ మూలనుంచో 'పాము, పాము' అన్న గావుకేక వెలువడింది.

ప్రేక్షకులందరూ లేచి నిలుచున్నారు. కొందరు అటూ, ఇటూ పరుగెత్తబోయారు. సభంతా గందరగోళమైపోయింది. అప్పుడు జనసమూహంలోనుంచి ఒక ఈటె చరాలున పైకిలేచి, వాయువేగంతో ముందుకుపోయి మహారాజుగారి చెంపను దూసుకుని వెళ్ళి సింహాసనానికి గ్రుచ్చుకున్నది.

మహారాజు ప్రసేనుడు తటాలున లేచినిలబడి "ఎవడా ద్రోహి?" అని గర్జించాడు.

"ఆ ద్రోహి ఇక్కడేవున్నాడు ప్రభూ!" అన్నది ఒక కర్కశమైన కంఠస్వరం. అందరిచూపులూ ఆ మాటలు వినవచ్చిన వైపు ప్రసరించినాయ్. అక్కడ కాలవర్మ నిలబడివున్నాడు!

"మహారాజుపైకి మారణాయుధాన్ని విసరిన సాహసం ఎవడిది కాలవర్మా" అని ప్రశ్నించాడు మహామంత్రి.

కాలవర్మ తనచెంతనే నిలబడివున్న ధర్మపాలుణ్ణి మహారాజు ముందుకు త్రోసి "ఈ దుష్కార్యాన్ని చేసింది వీడే ప్రభూ!" అన్నాడు.

ఈసారి అందరిదృష్టీ ధర్మపాలుడిపైకి ప్రసరించింది. కానీ అతడి ముఖంలో అమాయకత్వంతో కూడుకున్న విస్మయంతప్ప మరే భావమూ ద్యోతకం కాలేదు

"ఈ పనిచేసింది నువ్వేనా?" అని ప్రశ్నించాడు మహారాజు.

"కాదు ప్రభూ! నేను నిర్దోషిని" అన్నాడు ధర్మపాలుడు.

"వీడి మాటలు నమ్మకండి ప్రభూ! వీడు మేకవన్నె పులి. పయోముఖ విషకుంభం. తేనెపూసినకత్తి" అన్నాడు కాలవర్మ.

"నువ్వీపనిచేయలేదని నీ పక్షాన సాక్ష్యం చెప్పడానికి ఇక్కడెవరైనా వున్నారా?" అని ప్రశ్నించాడు మహామంత్రి.

ధర్మపాలుడు తలపైకెత్తి ఒకసారి సభనంతా కలయజూచి "భగ

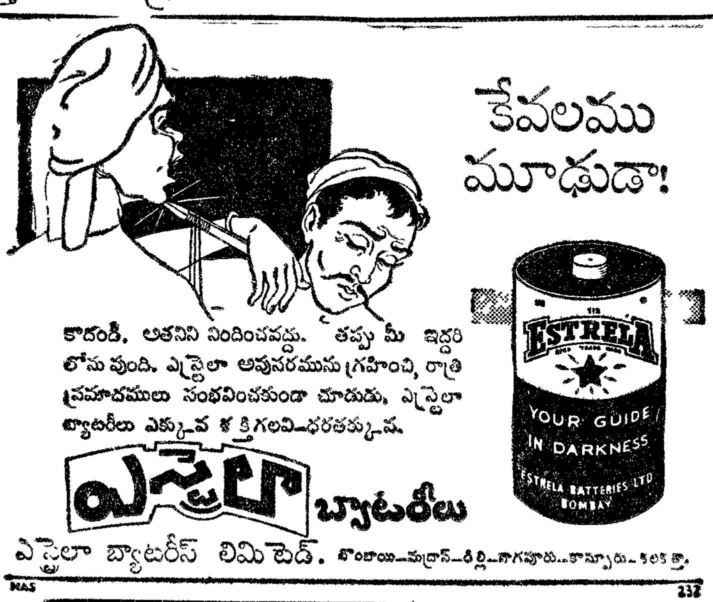

వంతుడొక్కడు తప్ప మరెవరూ నాకు సాక్ష్యం చెప్పలేరు ప్రభూ!" అన్నాడు.

"ఆ భగవంతుడు నీకోసం ఇక్కడికి వచ్చి సాక్ష్యం చెబుతాడని నేననుకోను! ప్రభూ! ఇతడు తన ఈటెను తమపైకి విసరడం ప్రత్యక్షంగా చూచాను. నిజంగా ఇతడు దోషి. తరువాత మీ యిష్టం." అన్నాడు కాలవర్మ.

మహారాజు కొంతసేపు ఆలోచించి "మన దేశంలో రాజద్రోహులకు ఉరిశిక్ష కన్నా గత్యంతరం లేదు. ఐనా ఈరోజు విజయదశమి. ఈ పండుగరోజున ఇతని కంత పెద్ద శిక్ష విధించడానికి నాకు మనస్కరించడం లేదు. కాలవర్మా! ఈ రోజు రాత్రి ఇతడిని చెఱసాలలో వుంచి, రేపు ఉదయం ఇతడి కుడి చేతిని తెగనరికించు. అదే వీడికి తగినశిక్ష" అన్నాడు.

4

ధర్మపాలుడు వధ్యశిలవద్ద మోకరిల్లి, తన కుడిచేతిని ఆ శిలమీద చాపుకున్నాడు. ఇద్దరు భటులు విచ్చుకత్తులు చేబూని హస్తాన్ని ఛేదించడానికి సిద్ధంగా నిలబడ్డారు.

"నేను లోపలికి వెళ్లి ఘంటను మూడుసార్లు మ్రోగిస్తాను. మూడోసారి ఘంట మ్రోగిందే తరువాయిగా మీరు కత్తిని కిందికి విసరి చేతిని ఖండించాలి" అని భటుల్ని హెచ్చరించి కాలవర్మ చెఱసాలలో ఒక మూలగా వున్న గదిలోనికి వెళ్లాడు.

భటులు ఘంటా రావంకోసం ఎదురుచూస్తూ విగ్రహాల్లా నిలబడ్డారు. ఘంట మొదటిసారి మ్రోగింది. రెండోసారి మ్రోగింది. కానీ మూడోసారి మ్రోగలేదు. ఎత్తిన కత్తుల్ని ఎత్తినట్టే పట్టుకుని భటులు తెప్పపాటులేని కళ్లతో కాలవర్మ వెళ్లిన వైపే చూడసాగారు. ఒకటి రెండు నిమిషాలు నిశ్శబ్దంగానే గడచిపోయాయి. ఘంట మ్రోగనే లేదు.

కాలవర్మ గదినుంచీ బయటికి పరుగెత్తి వచ్చాడు. అతడి ముఖం వికృతంగా మారిపోయివుంది. అతడు సుడిగాలిలా వధ్యశిల దగ్గరకు పరుగెత్తివచ్చి "ధర్మపాలుడు నిర్దోషి. దోషిని నేను. పాపం నాది, ప్రాయశ్చిత్తంకూడా నాకే! ఊఁ నరకండి. నా చేతిని నరకండి" అన్నాడు.

భటులు పైకెత్తిన కత్తుల్ని క్రిందికి విసిరారు. కాలవర్మ కుడిచేయి అతడి శరీరంనుంచి వేరైపోయింది.

* * * *

ఈవార్త గాలిలా క్షణాల్లో శ్రావంతి నగరమంతటా వ్యాపించిపోయింది. ఒకవేళ కాలవర్మే నిజంగా దోషి ఐనప్పటికీ, అతడు తన నేరాన్ని తనకు తానుగా ఎందుకు ఒప్పుకున్నాడో తెలియక పురజనులందరూ విస్మయ చకితులై పోయారు.

అసలు జరిగిన సంగతి యిది:

కాలవర్మ గదిలోపలికి వెళ్లి, ఘంటకు కట్టబడివుండిన త్రాటిని పట్టి అటూ, ఇటూ లాగాడు. ఘంట మొదటిసారి మ్రోగింది. అది మ్రోగుతూవుండగానే, చేతి మణికట్టుకు దగ్గరగా సూదితో పొడిచినట్టు చుఱుక్కుమని నొప్పి కలిగినందువలన కాలవర్మ 'ఏమిటా' అని పైకి చూచాడు. రెండోసారి చుఱుక్కుమన్నది. కాలవర్మ కళ్లు గిఱ్ఱున తిరిగినాయ్. ఘంటత్రాటి నుంచీ ఒక భయంకరమైన సర్పం క్రిందికి దిగుతున్నది!

ఆ పాముకాటుకు విరుగుడు లేదని కాలవర్మకు తెలుసు. ఉన్నది ఒకటే మార్గం. విషం శరీరమంతటా వ్యాపించేలోపుగా చేతిని నరికి వేయాలి. లేకుంటే ప్రాణాలు దక్కవు!

కాలవర్మ మూడోసారి ఘంటను మ్రోగించకుండా, వధ్యశిల వైపుకు పరిగెత్తింది అందుకే! ★

భయాన్ని గూర్చి పంతులుగారు పాఠం చెబుతున్నారు. ఆయన పిల్లల్ని ఎవరెవరికి ఏమి భయమో అడుగుతున్నారు. అందులో ఒక కుఱ్ఱవాడు లేచి ఇలా చెప్పాడు.

"నాకు చాలా భయాలు ఉన్నాయ్. కానీ మా నాన్నకు మా అమ్మంటే ఒకటే భయం!" అన్నాడు.

* * *

ఒకడు (పోలీసుతో) : అయ్యా! నా రూపాయి పోయిందండీ!

పోలీసు (విసుగుతో): అది వెతికివ్వడానికి రెండురూపాయ లివ్వు.

* * *

ఒకడు (రోగితో): ఆ దేమిట్రా కళ్ళు మూసుకు అన్నం తింటున్నావ్!

రోగి: జబ్బు నయమయ్యే వరకు డాక్టరుగారు అన్నముఖం చూడొద్దన్నాడుగా.

—కోటంరాజు మధుసూదనరావు, గోనెళ్ల.